

Nhớ Mẹ

Thao thức mãi với yêu thương ngày cũ
Vẫn sống hoài trong tâm tưởng mẹ ơi !
Tháng năm trôi buồn khổ cũng qua rồi
Nghe nặng trĩu trong lòng con nhớ quá!

Đường về dấu vẫn ngàn trùng dâu xá
Ngày chạnh buồn lòng chỉ biết lặng im
Như thương đau đang cày nát con tim
Nghe nhớ quá những ngày xưa còn bé

Buổi đến trường con tung tăng bên mẹ
Cùng bạn bè như hạnh phúc trời cho
Nét trinh nguyên của lứa tuổi học trò
Tình yêu mến con được luôn bên mẹ

Nay gần cách gần nửa đời... chẳng lẽ
Không còn gì ngoài khắc khoải hồn đau
Hành trang đâu dành dựm cho mai sau?
Ngoài hình bóng trong tim con của mẹ!

Nhớ vườn xưa gió chiều rung hồn khẽ
Thấy nguồn thơ lai láng bóng mẹ yêu
Con muốn gom yêu dấu lại thật nhiều
Để hạnh phúc vui đầy trong khóe mắt

Tuổi thơ đại nguyện con ôm chưa chặt
Những ước mơ hy vọng đến tương lai
Khi lòng con còn vẫn nhớ thương hoài
Quê nhà đó chạnh niềm con muốn khóc

Đường muôn lối bước đời con mệt nhọc
Sao nhớ thương thì vẫn phải người ơi!
Xem như đây những giây phút tuyệt vời
Rồi khi biết quê hương ngàn trùng quá

Con bây giờ nương thân phương trời lạ
Nguồn cội xưa đã cách biệt không gian
Khi hoàng hôn đang xuống núi vội vàng
Như chìm khuất theo bóng hình của mẹ

Con nhủ lòng đừng buồn đau nữa nhé
Hãy ước mơ hạnh phúc thật rạng ngời
Như bình minh trên đồng lúa xanh tươi
Như bóng mẹ trong con còn nhớ mãi!

Trần Đan Hà